



זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	18:40	19:41
ירושלים	18:39	19:44
חיפה	18:40	19:41

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה



הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

הגאולה בזכות התורה

רק בזכות לימוד התורה עם ישראל יזכו לגאולה שלמה ברחמים

זהירות מלשון הרע

הבה נבחן רגע דרמטי בתולדות העם היהודי, הרגע בו יעקב אבינו – בחיר האבות, עומד להיפרד מבניו – 12 השבטים שהקימו את עם ישראל, והוא קורא להם ומנחה אותם לגבי דרכי הפעולה לאורך כל חיי העולם היהודי. תחת הכותרת 'האספו ואגידה לכם' הוא מכנס אותם סביב מיטתו: יבואו ימים, אומר יעקב אבינו לבניו, בהם עלולים לבוא עליכם חיללה צרות ואסונות, מחלות ומצוקות קשות. דעו בניי, שכל אלו הם בגלל חמשת חלקי הפה בהם אנו מדברים, הפה הוא מחולל הצרות הגדולות ביותר, מעביר את המחלות ויוצר את המצוקות. לא, לא רק בהעברת חיידקים וגניפים, אלא גם ובעיקר כי הדיבור האסור, שימוש בפה למטרה לא טובה, אמירת דברי גנאי ולשון הרע על הזולת – אלו מחוללי אסונות ומגיפות, אלו מביאים עלינו את הצרות כולם!

אחים יקרים, הנה עוד משמעות למילים 'מוות וחיים ביד הלשון'. השומר פיו ולשונו, זוכה לשמירה עליונה, להגנה רוחנית, יעקב אבינו – ישראל סבא, עומד ומגן עליו מפני מחלה, מגיפה, צרה ומצוקה. וככל ששומרים על הפה והלשון טוב יותר, כך הופך הפה ממעביר מחלות לחיסון עוצמתי, ממדביק בנגיפים לביטוח חיים!

חסד עשה ה' עם הדור שלנו, כאשר הכהן הגדול מאחיו – ה'חפץ חיים' זצ"ל, חיבר עבורנו ספרי הדרכה וחיזוק מפורטים ומדוקדקים ללמדנו את הדרך נלך בה, ספרי 'חפץ חיים' ו'שמירת הלשון'. זה הזמן לקבוע לימודים בספרים אלה, ואם כולנו בבית – זה הזמן לקבוע שיעור משפחתי משותף.

פרשת השבוע נפתחת במילים 'ויקרא אל משה, האות אל"ף כתובה קטנה, לרמז לענווה של משה רבינו. כשיהודי עניו מכל אדם ומצטנע, מבין הוא כי אין מקום לדיבורי גנאי על הזולת. וכי כיצד יכול הוא לבזות חבר או לדבר עליו דברים שאינם ראויים. (הרב אשר קובלסקי)

את השראת השכינה ונועם העליון. וכמו שאמרנו רק "אם אתה עושה כן אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא".

אנחנו בימים שהעולם מתהפך, והלב מצפה לגאולה, ראו מה שכתוב בתנא דבי אליהו: אין ישראל נגאלין לא מתוך הצער ולא מתוך השעבוד ולא מתוך הטלטול ולא מתוך הטירוף ולא מתוך הדחוק ולא מתוך שאין להם מזונות אלא מתוך עשרה בני אדם שהן יושבין זה אצל זה ויהיה כל אחד מהם קורא ושונה עם חבירו וקולם נשמע שנאמר (עובדיה א) ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש. שנים שיושבים ועמלים בתורה – הם מביאים את הגאולה!! הם מקרבים את הגאולה, בזכותם יבוא הגואל.

המשכן כולו היה סודות נוראים ועצומים, אמר הקב"ה למשה רבינו "ועשית שנים כרובים זהב משני קצות הכפורת" הכרובים היו למעלה מכל הכלים. אומר בעל הטורים "ועשית שנים כרובים וגו' ופניהם איש אל אחיו" – כמו שני חברים שנושאים ונותנים בדברי תורה! למה ממשיכים את הכרובים? לחברותא שיושבים ולומדים תורה בצוותא! מה זה מלמד אותנו? מלמדת אותנו התורה, שתדע לך, שכמה שהמשכן ענק, וכולו סודות נוראים – אין זה מגיע לדרגה של שנים שיושבים ועוסקים בתורה. הכרובים הם למעלה מכל המשכן, והם משל לשני תלמידי חכמים העוסקים בתורה – שעליהם העולם עומד ומכוחם יבוא הגואל. תלמודי התורה הישיבות הקדושות, הכוללים, הם אלו שבזכותם באה הגאולה. ושלטון הרשע בימינו, אוי לאזניים שכך שומעות זוממים לעקור כל קדוש ויקר לעם ישראל.

וכך כתוב בשיר השירים "נרד ואהלות וכל מיני בשמים" שבעת ההיא יתגלה מלך המשיח לעם ישראל יאמר ה' יתברך למלך המשיח כבר נשלם קץ הגלות וזכות הצדיקים עלה לפני כריח בשמים, וחכמי הדור קבועים על שערי מדרש, עוסקים בדברי סופרים ודברי תורה, עתה קום קבל מלכות שגגתית לך ובעת ההיא יתגלה מלך המשיח לעם ישראל במהרה בימינו אמן.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ידוע כי לפום צערא אגרא (כפי הצער – השכר). וכתוב באבות דרבי נתן: כי פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער – וביאורו: כי דבר מצווה או לפרוש מדבר איסור שבא לו על ידי צער, שכרו מאה פעמים יותר ממצווה אחרת כמותה, שבא לו שלא בצער. מאה פעמים תעשה מצוה בלי צער, מצוה אחת שעשית בצער ובקושי שווה יותר ממאה הפעמים שעשית בלי צער.

שימו לב! שנים עושים מצוה, זה מתאמץ וזה נגרר, מי שמתאמץ זוכה לנצח נצחים והשני זוכה לשכר נאה אבל לא לחיי נצח. משל לשני קוים שיוצאים ממקום אחד ואחד מהם סוטה רק מעט ימינה בזוית בלתי מורגשת, הרי למשך הדרך הקו הזה ילך רחוק רחוק מחברו, כך שנים שעושים מצוה זה מתאמץ וזה לא, למראית עין אין ביניהם הבדל אבל באמת תהום גדולה פעורה ביניהם. שנים באים לישיבה, שנים באים לדרשה, יושבים באותו הספסל, זה יוצא גדול הדור וזה יוצא בעל בית הקובע עיתים לתורה. הבדל גדול. שורש ההבדל היה במאמץ שלהם בהיותם צעירים.

וכן כתב המסילת ישרים: וכפי השיעור אשר כבש את יצרו ותאוותיו ונתרחק מהמרחיקים אותו מהטוב ונשתדל לדבק בו כן ישיגהו וידבק בו. וכמו ששינוי במסכת אבות [ו' ד'] כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריך טוב לך ואשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. ושואלים: מה זה "אם אתה עושה כן", מה הוסיף התנא בזה? אלא שבשכל, מי ששומע את המשנה אומר שזה בלתי אפשרי, זה אושר זה? לישון על הארץ ולשתות מים? אלא שאי אפשר להרגיש את זה עד שלא עושים את זה בפועל, רק כשעושים זאת בפועל מרגישים את העונג והעדון.

ודבר זה מפורש בפסוק על יששכר: "יששכר חמור גרם רבץ בין המשפטים, וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבול ויהי למס עבד" ראייתם דבר כזה? אדם רואה מנוחה כי טוב – ויט שכמו לסבול? קח כסא ותנוח! איזה מנוחה זו לסבול?

אלא שהמנוחה האמיתית היא עסק התורה, ויט שכמו לסבול עולה של תורה, אין מנוחה בעולם הזה כמו לימוד התורה מתוך הקרבה, שאז אדם מרגיש

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203



סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מעלת הויתור

הנכד: הרי לכאורה הקוואטר ש'גנב' את הסנדקאות כנראה שהיה אדם מאוד מושחת, לכאורה מדובר פה על איזשהו 'עבריון ממש', עבריון וגנב, איש עולם התחתון, איך הוא עשה כזה מעשה?

ענה לו הנכד: אני כרגע לא זוכר את שמו של הקוואטר שגנב את הסנדקאות, אך דע לך שסבי ר' אריה פינקל הזכיר גם את שמו כאשר הוא סיפר את הסיפור.

שאל ר' משה: איך ר' אריה פינקל סבך הזכיר אותו, הרי שם רשעים ירקב...

ענה לו הנכד: זה ממש לא נכון, בא תשמע כמה צריך לדון לכף זכות. אותו קוואטר-סנדק, היה יהודי ייקה, יהודי שהגיע מגרמניה, ושם בגרמניה נהגו שכשםכבדים יהודי בקוואטר זה לא רק לכבד אותו בקוואטר, זו עיסקת חבילה! נהוג לתת לקוואטר את הסנדקאות, זה דבר אחד. וזה שונה, כי היום אבי הבן צריך לכבד הרבה אנשים ויש חלוקת תפקידים, אך אצל יוצאי גרמניה הייקים זו 'עסקת חבילה'.

אומר הנכד, תתאר לעצמך את אותו יהודי קם בבוקר ומספר לרבנית שלו: ראיתי? הרב פינקל כיבד אותי להיות סנדק ואני לא מבין מדוע, למה אני ראוי לכזה כבוד? כמובן שהוא רץ בבוקר למקווה וטיהר את עצמו למען הזכות הגדולה הזאת, עכשיו מובן מדוע אותו קוואטר ישב על כסא הסנדקאות באופן כזה טבעי, כי אצלם זה היה תפקיד אחד - מי שהיה קוואטר היה גם הסנדק, ועל זה נאמר: 'והו' דן את כל האדם לכף זכות'.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

אותו אברך שסיפר את הסיפור לרב וייסנשטרן, אמר לו, שהוא קרא את הסיפור באחד העלונים ושם מופיע שהרב הנימול היה לא אחר אלא הגה"צ רבי אריה פינקל זצ"ל. ר' משה וייסנשטרן שומע את הסיפור המדהים הנ"ל, וכיון שהוא למד במיר והיה תלמידו של רבי נתן צבי פינקל זצ"ל, וגם של רבי אריה פינקל זצ"ל, הוא התקשר לנכד של רבי אריה פינקל, זה ששירת אותו נאמנה מזה חמש עשרה שנים, ושאל אותו האם הסיפור הנ"ל היה או לא היה? ענה לו הנכד: כן, הסיפור היה, אך יש פה פרט אחד שאינו נכון.

ר' משה וייסנשטרן שאל אותו: היכן הסיפור הזה כתוב? ענה לו הנכד:

"רבנו של עולם, אין לי יין לקידוש אבל יהי רצון שיהיה חשוב קצת המים כיון..."

שמעתי פעמים רבות את הסיפור הזה מסבי ר' אריה, הוא היה מספר את הסיפור הנ"ל ביארצייט של אביו כדי להראות את גדולתו של אביו שידע להחליק את העניינים ולא לעשות עסק מהמקרה המצער הנ"ל. הוסיף הנכד ואמר: דע לך שיש פרט אחד לא נכון בסיפור, והפרט הוא שהרב הנימול לא היה רבי אריה פינקל זצ"ל אלא אחיו, והוא רבי משה פינקל, שהוא גם כן היה ר"מ בשיבת מיר והיה איש נכבד ביותר מחבר ספרים ומרביץ תורה. הוא לא היה מפורסם כמו רבי אריה פינקל, אבל הוא היה איש קדוש וצדיק והוא היה הרב הנימול, הוא היה קטן מר' אריה אולם הסיפור היה גם היה.

ר' משה וייסנשטרן המשיך לשאול את הנכד: ומי היה אמור להיות הסנדק המיועד? האם זה היה רבי אליעזר יהודה פינקל? ענה לו הנכד: לא, רבי אליעזר יהודה עדיין לא הגיע לארץ הקודש, הסנדק המיועד היה אחיו של רבי אליעזר יהודה, ששמו רבי אברהם שמואל פינקל.

ואז שאל ר' משה וייסנשטרן שאלה נוספת את

סיפר לי הרה"ג רבי משה וייסנשטרן שליט"א: ניגש אלי אחד האברכים והראה לי סיפור מדהים שהתרחש לפני תשעים שנה בירושלים. באחד מן המקומות, נערכה ברית, ואבי הבן כיבד מישהו להיות קוואטר, שתפקידו לקחת את התינוק ולהעבירו לאבי הבן ובמקום להעבירו לאבי הבן הוא הולך ומתיישב על הכיסא של הסנדק ומחכה... כלומר כאילו אומר לאבי הבן בבקשה, אתה יכול להתחיל לומר שמע ישראל, אני כבר יושב על כיסא הסנדק...

באותו רגע אבי הבן נחרז, הרי הוא כיבד את אחד מתלמידי החכמים להיות סנדק, והנה אותו קוואטר חטף לעצמו את התפקיד של הסנדק.

אבי הבן פותח זוג עיניים ומביט בסנדק המיועד, כאילו רוצה לומר לו אתה רואה מה קרה פה? קרתה תאונה. הסנדק המיועד סימן לו לא לדבר מילה ולסגור את הנושא, לאפשר לקוואטר לשבת על כיסא הסנדקאות בלי לפצות את הפה ולהגיב על כך.

הברית הסתיימה, ואז ניגש אבי הבן לסנדק המיועד ואמר לו: "כולי התנצלות על 'התאונה' שקרתה פה, והנני מלא אכזבה, אני רציתי שאתה תהיה הסנדק וידוע שהסנדק משפיע השפעות גדולות על הרב הנימול".

אמר לו הסנדק המיועד: "אל תתאכזב, אל תתנצל, להתנצל אתה לא צריך כי שנינו ראינו את מה שקרה לפני מספר רגעים, להתאכזב אתה גם לא צריך כי נכון שיש השפעות גדולות על הילד, אבל ההשפעות של לא להעליב יהודי בזמן של ניסיון - הרבה הרבה יותר גדולות ומשפיעות לטובה על הרב הנימול, ולמעשה אתה הרווחת ובגדול, היית יכול לפנות אל הקוואטר שחטף את הסנדקאות ולומר לו סליחה, מה אתה עושה פה? אך בחרת לשתוק, וזה יהיה זכות גדולה לרב הנימול".

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי



הכנות לחג הפסח כללים להגעת כלים

- א.** לפני שמכשירים את הכלים צריך לנקותם שיהיו נקיים מכל לכלוך.
- ב.** כלי מתכות, עץ ופלסטיק אפשר להכשיר, אבל כלי חרס, חרסנה ופורצלן אין מועילה להם הגעלה ואין להשתמש בהם בפסח.
- ג.** כלי חרס שהשתמשו בהם רק בצונן מותר להשתמש בהם בפסח ע"י שטיפה וניקיון בלבד (חזו"ע עמ' קמ"ט).
- ד.** כלי זכוכית לא צריכים הכשר אלא רק ניקיון בלבד, ולאשכנזים אסור להשתמש בהם ואף לא תועיל להם הגעלה.

כיצד מכשירים את הכלים לפסח

א. בהגעלת כלים צריך שיהיו המים רותחים ויעלו בעבוע, אם יש ברגים צריך לפרקם לפני ההגעלה, בחריצים צריך לנקות היטב, חלודה עבה לגרד אותה או לשורפה ע"י ברנר, וכשמכניס את הכלי עדיף להמתין 3-4 שניות ולא להוציא מיד. לאחר ההגעלה ישים הכלי במים קרים או ישפוך עליו מים קרים (יש עוד כמה דינים בזה). ואדם שגר במקום שאין הגעלת כלים, ישים מים עד סוף הכלי וע"י שירתחו המים ויבעדו יגלוש המים וזו תהיה ההגעלה שלו. ואת המכסה יכניס כמה פעמים עד הקצה. וב"ה היום רוב המועצות הדתיות בארץ דואגות לציבור שיהיה להם יום שבו אפשר להגעיל את הכלים ולהכשירם מחמץ לפסח.

מצות ארבע כוסות

- א.** בליל פסח יש מצות ארבע כוסות, ושמקדש בעל הבית כולם תופסים את הכוס שלפניהם ומכוונים לצאת ידי חובה מצות קידוש ומצות כוס ראשונה, ובעל הבית מכוון להוציאם בברכת הקידוש.
- ב.** הכוס צריכה להיות נקיה, מלאה, לא פגומה, ומכילה לפחות רביעית שהיא 81 סמ"ק (שו"ע קפג).
- ג.** יש להקפיד לשותות את הרביעית בבת אחת, ובדיעבד אם שתה רוב רביעית שזה 41 סמ"ק יצא, ואם לא עשה כן צריך לחזור ולשתות.
- ד.** גם אם הכוס יותר מ-81 סמ"ק צריך לשתות את רוב הכוס וכגון שהכוס 180 סמ"ק אם שתה 81 סמ"ק שזה רביעית יצא י"ח אבל לכתחילה צריך לשתות קצת יותר מ-90 סמ"ק כדי שיהיה רוב כוס.
- ה.** קטן שמבין מצוה לחנכו (שו"ע תע"ב) ועדיף שישתה כאשר כתבנו אצל אדם גדול אומנם כל זה מצוה לכתחילה אבל יוכל האבא להניח לפניו את הכוס ודין אבל ילמדו שכן ראוי לשתות.

באיזה סוג יין יוצאים י"ח ארבע כוסות?

- א.** צריך שיהיה יין אדום, ויין ממש עדיף ולא מיץ ענבים. מ"מ אדם שקשה לו, ובעיקר נשים, יערבבו מיץ ענבים עם יין חצי חצי, או שליש יין ושני שלישים מיץ ענבים וכדומה, כדי שיורגש האלכוהול של היין, ואם גם זה קשה יוצא במיץ ענבים אפילו לבד.
- ב.** עדיף יין לא מבושל ולא מפוסטר וללא סוכר, ובמיץ ענבים עדיף מפוסטר ללא סוכר.
- ג.** מי שסובל מבעיות סוכר יכול לשתות יין או מיץ ענבים ללא סוכר חיצוני אלא טבעי, אולם חייבים לשתות ארבע כוסות יין ולא כמו בקידוש של כל השנה שמי שלא יכול לשתות יין יכול לשתות שכר מדינה כגון עראק וכדומה (חזו"ע שבת ב עמוד תח אול"צ חב' ע' קפז משנ"ב תעב' ל"ז).



אימון אישי הרב אהרן פרידמן

התערבות ההורים בחיי הילדים

האם יש מקרים שכן דורשים התערבות?

התשובה מתחלקת לשתיים: ראשית, בשביל לדעת מה נחשב למקרה שכזה, נכון לברר אצל מדריך מומחה או איש מקצוע האם גם הוא רואה בזה משהו חריג. התברר שכן? גם אז אין כדאי להתערב באופן אישי, אלא יש לתת לאחרים לטפל בבעיה. יהיו ההורים חכמים ככל שיהיו, לא מצופה מהם שיידעו לטפל נכון בבעיות של ילדיהם, וזה ממש לא מומלץ. איכשר דרא, יש בכל חוג וקהילה מדריכים מוסמכים שרבני ומנהיגי אותו חוג סומכים עליהם, ועדיף לתת להם לעשות את העבודה.

ייתכנו גם מקרים יוצאי דופן במיוחד, הדורשים התערבות ההורים בפועל ונקיטת מעשה דרסטי לעצירת המתרחש, כגון כאשר מתגלה שיש בעיה רצינית ואי אפשר, או אף אסור לתת לה להימשך. לא נוכל להתייחס למצבים כאלה בספרנו, כי כל מקרה כזה הוא ייחודי ומורכב מפרטים רבים, ויהיה זה חסר אחריות להיכנס לנושא מעל דפי הספר. מה גם שמצבים כאלה צריכים תמיד ליווי והדרכה של גדול בישראל או חכם מחוכם, אחר שמדובר בדיני נפשות ובגורל בתי ישראל.

לעצום את העינים ולפתוח את הכיס... יהודי אחד חיתן את בנו, ולאחר הנישואין ראה שבני הזוג לא מסתדרים, וסבר שנוכח שיתגרשו. הוא נכנס אל כ"ק מרן רבי אהרן מבעלזא ז"ע, ושאל כדת מה לעשות. השיב לו כ"ק מרן ז"ע: תשתדל לעצום את העינים - ולפתוח את הכיס...

להתאזר בסבלנות עד שינחתו... אצל זוגות צעירים שזה עתה התחתנו, שכיח שהם מתנהגים כמרחפים בעננים. הם 'נוחתים' לארוחות אצל ההורים לזמן קצר ותיכף 'ממריאים' לדרכם מבלי להציע עזרה ומבלי שישמעו מהם מאומה - עד ששוב יצטרכו למשהו מן ההורים. לא אחת שמעתי תלונות מצד הורים, בסגנון: "לא מקבלים מהם שום אות חיים, אפילו לא טלפון אחד לרפואה, וכשהם מגיעים לארוחה הם שרויים בעולמם, מנותקים מהוויה הבית המארח, נוטשים בפתאומיות בלי להוריד את הצלחות שלהם מהשולחן, משל היינו המשרתים שלהם..."

כשהורים מעלים טענות על זוג צעיר שהתחתן, דבר ראשון אני שואל אם מדובר בילד הראשון שחיתנו. ללא ניסיון, זה טבעי שייבהלו מכל פרט התנהגותי אליו לא נערכו. אני מסביר להורים, שייקחו בחשבון.

שילדים צעירים שהם מלאי מרץ, כאשר הם משתחררים מעול הבית והישיבה, ויוצאים לחיים משלהם, שכיח שישתוללו קצת ויעשו שטויות. במרבית המקרים הם יירגעו כאשר עול החיים יתחיל להכביד עליהם. דאגת הפרנסה, טירחת גידול הילדים ושאר דאגות היומיום, עושים עבודה מצוינת להחזיר את הצעירים לקרקע המציאות. ולכן, על ההורים להתאזר בסבלנות, לעמוד מרחוק ולהמתין עד שהדברים יסתדרו והצעירים ימצאו את מקומם בחיים.

מה שלא יהיה, כאשר לא מדובר ב'שבירת כלים' ובדברים יוצאי דופן, נכון לחשוך שפתיים ולשתוק. מוטב לומר פרק תהלים ולשפוך שיח ותחינה לפני א'ל בורא עולם, שיעזור שהדברים יסתדרו. חשוב גם לזכור שילדים בגיל זה לא יהססו ללכת ראש בראש ולריב עם ההורים, לפעמים בצורה אגרסיבית, ולכן יש לנקוט במשנה זהירות.

רגע חושבים

אסף זכריה - מטפל בכיר



הילד כל הזמן משקר?!

הראו הבנה למצבו של הילד גם אם אינכם מסכימים עם המעשה, חשוב להבהיר שאתם מבינים את הרגשות שהובילו אליו.

3. לדון בערך האמת - שוחחו עם הילד על החשיבות של אמירת אמת. הסבירו כיצד כנות תורמת לבניית אמון במערכות יחסים. ניתן לשלב סיפורים או דוגמאות מהחיים כדי להמחיש את המסר בצורה נעימה וברורה 4 להתמודד עם השקר בצורה מאוזנת - התמקדו בתוצאה החיובית של כנות: חזקו את הילד כשבחר לומר את האמת, גם אם מדובר בעניין קשה. הימנעו מתגובות קיצוניות אם הילד משקר, התמודדו עם המצב באופן רגוע ומכוון פתרון, ולא מתוך כעס מוגזם.

בדקו את הגבולות ודאו שהציפיות מהילד הן מציאותיות, ושאינכם מפעילים עליו לחץ מיותר שעלול לעודד שקרים.

6. פנייה לעזרה מקצועית - אם השקר הופך לתופעה קבועה ואינכם מצליחים להתמודד עמה לבד, ייתכן שכדאי לשקול ייעוץ מקצועי. מטפל רגשי או יועץ חינוכי יכול לסייע בזיהוי המקור לבעיה ובבניית תוכנית פעולה מותאמת.

לסיכום התמודדות עם ילד שמשקר אינה פשוטה, אך בגישה הנכונה ניתן לסייע לו להבין את החשיבות של אמירת אמת ולבנות מערכת יחסים מבוססת אמון. התהליך דורש סבלנות, הבנה, ותמיכה מתמדת, אך הוא משתלם בטווח הארוך.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

שאלה: מה עושים עם ילד שתמיד אינו דובר אמת להורים שלו מנסה כל פעם לקבל פרסים למרות שלא מגיע לו כל מה שהוכחנו אותו על כך לא עזר זה נראה שהוא נהנה להרוויח מזה, איננו יודעים איך להחזיר אותו לדרך של אמת ויושר.

תשובה: ילד אשר אינו דובר אמת היא תופעה שמעלה שאלות ותהיות רבות אצל הורים. פעמים רבות, השקר אינו נובע מרוע לב, אלא מביטוי של פחד, חוסר ביטחון, או ניסיון להגן על עצמו. כדי להתמודד עם תופעה זו בצורה מיטבית, עלינו להבין את המקור לכך ולהתאים את הגישה בהתאם. להבין את הסיבה - הצעד הראשון הוא להבין מדוע הילד מרגיש צורך לשקר. ישנם מספר גורמים נפוצים:

פחד מעונש: הילד חושש מתגובה שלילית אם יאמר את האמת.
רצון להרשים: לעיתים, השקר הוא דרך להציג את עצמו בצורה חיובית יותר בעיני אחרים.

הימנעות מעימות: הילד משתמש בשקר כדי להימנע ממצבים לא נעימים או מעימותים.

הרגל: במקרים מסוימים, השקר הופך להרגל ללא כוונה מודעת.
2. תקשורת פתוחה ואמפתית - יצירת סביבה שבה הילד מרגיש בנוח לומר את האמת היא קריטית. הנה כמה דרכים לעשות זאת:

שוחחו עם הילד בנחת: הימנעו מצעקות או עונשים חמורים שעלולים לגרום לו לחשוש לשתף.

שאלו שאלות פתוחות: במקום להאשים, שאלו את הילד על תחושותיו ומה הוביל אותו לשקר.

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משכחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח, שחודש גיסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באתר ישיבת אור דוד:

